

1931-ben, 93 éves korában. Nemcsak magas kort ért el, de rendkívül magas termetű is volt. Ez egyébként az egész Kaán-családra jellemző volt. Kaán Károly édesanyjához rendkívüli szeretettel ragaszkodott. Még legnagyobb elfoglaltsága idején is legálább minden évben egyszer felkereste Nagykanizsán. Itt élt egyetlen nővére is, mint igazgató-tanítónő, 81 éves korában, 1943-ban bekövetkezett haláláig. A Kaán-családról a régi Kereszt, ma Hunyadi utcában, ahol a család otthona és Kaán Károly szülőháza állott, ma már nem tud senki, semmit.

Középiskolai tanulmányait Kaán Károly a nagykanizsai gimnáziumban végezte. 1885-ben tett érettségi vizsgát. A nyolcadik osztályra vonatkozó tanulmányi eredményei a Városi Múzeumban őrzött, 1885. évi Értesítő adatai szerint közepes tanulóra engednek következtetni. Ebben az évben egy egyese, öt kettese és négy hármasa volt. Különórán tanulta a zenét. Ehhez úglátszik tehetsége volt, mert ebben az évben ő nyerte el a gimnáziumi ének-ösztöndíjat.

Kaán érettségizése idején az osztálytársai közül kilenc jogásznak ment, öt papnak, három orvosnak és négy postásnak. Valóban különös, hogy ilyen családi és baráti környezetből Kaán az akkoriban eléggé szokatlan erdészszakmát választotta. Erre az elhatározásra a család benső barátjához, Krug József somogyiszentmiklósi — ma Miklósfá — uradalmi főerdészhez való vonzalma indította. Kaán mindvégig hálaival adózott Krug emlékének. Még államtitkár korában is felkereste sírját a miklósfai temetőben.

Bár Nagykanizsáról származott, a környező erdőket csak államtitkár korában, Nagykanizsán töltött szabadsága közben ismerte meg az én kalauzolásomban egy háromnapos erdőbejárásom. Az erdők akkori állapota tetszését nem nagyon nyerte meg. Erdőkeldése akkor már nagyrészt az Alföld felé fordult, életének egykori munkatere és örök ábrándja a középhegységi jegenyefenyves bükkös volt, természetes felújítással és házi kezelésben. Ami a kettő között volt, erdőeldését kevésbé kedvelte fel. Különösképpen nem érdekelték a részletek és türelmetlen volt a helyi magyarizatokkal szemben. Kérlelhetetlen volt a gyertyánnal és akáccal szemben. Egyiket sem akarta látni a nagyobb erdőtetekben! Tetszését főleg a gondos homoki telepítések, a fajok elegyessége, a fenyők nyerték meg, felfigyelt a védett emlékfákra és a zsigárdi emlékparkra. A bejárás végén elismerőleg nyilatkozott P. erdőmester lelkes erdőművelő munkájáról, aki a volt Batthyány hitbizományi birtokon ezer holdakra menő új állományokat telepített.

A személyes emlékek Kaán Károlyt mint izzig-vérig lelkes erdészt, vezetésre hivatott személyt őrzik meg számomra.

Barthos Gyula,
Nagykanizsa

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK

Egyesületünk 10 tagja október elején viszonzta a lengyel szakemberek magyarországi látogatását. A lengyel NOT által összeállított gazdag program keretében a magyar erdészek a katowicei, krakkói, lodzi és gdanski erdőigazgatóságok területén az erdőtelepítést, természetes felújítást, csemetetermelést, homokfásítást, gépesített fakitermelést, erdőfeltárást, erdőrendezést, Varsóban pedig az erdészeti kutatóintézet munkáját tanulmányozták. A szakmai látningalókon kívül megtekintették Krakkóban a lengyel műemlékeket és Katowice környékén az iparvidék hatalmas méretű építkezéseit. A hagyományos lengyel—magyar barátság jegyében lefolyt tanul-

mányút végén Schneider Jenő elvtárs, a delegáció vezetője számolt be a Lengyelországban szerzett élményekről, tapasztalatokról a NOT székházában. A búcsúfogadáson részt vett Roman Gasing miniszterhelyettes elvtárs is.

*

Az erdőfeltárási szakcsoport októberi ülésén mondott köszönetet Nyirády Lajos elvtársnak, a szakcsoport eddigi vezetőjének sokéves eredményes munkájáért, mivel az Egyesület elnöksége a külügyi bizottság szervezésével és vezetésével bízta meg. A szakcsoport új elnöke, Pankotay Gábor elvtárs, kérte, hogy továbbra is segítse és támogassa a szakcsoportot munkájában. A szakcsoport

jegyzőkönyvi köszönetet szavazott meg Nyirády Lajosnak.

Ezután a szakcsoport megvitatta taglétszámának kiegészítését és ennek eredményeként *Palócz József, Jahn Ferenc, Horváth Sándor, Kelecsényi László, Szilágyi József, Ecsedi Sándor és Práger István* elvtársakat javasolta bevonni a szakcsoport munkájába.

A szakcsoport tagjai novemberben megtekintették az Erdőmérnöki Főiskola szállítási tanszékének, valamint az Országos Erdészeti Főigazgatóság műszaki osztályának és a Délzalai Áll. Erdőgazdaság közös szervezésében végzett vételemi útstabilizációs kísérleteket. Decemberben a szakcsoport megvitatta majd az erdészeti szállítást tananyagának programját.

*

A sárvári csoport október folyamán a káldi erdészet területén két részletben egy-egy hetes továbbképző tanfolyamot rendezett. A továbbképzés anyaga az erdőnevelési utasítás volt. A tanfolyamot *Sóth Ervin* fahasználati csoportvezető és *Komáromi Dezső* fahasználati előadó tartotta.

*

Az Egyesület központjában és a helyi csoportoknál a következő szakmai továbbképző-előadásokat tartották:

Budapesten: *Benedek Attila*: A fa-külkereskedelem egyes kérdései.

Sopronban: *Igmándi Zoltán*: Kísérletek beállítása és értékelése.

Huszár Endre: Vágástéri feltárás és közelítési gépesítése.

Pécsett: *Madas András*: A fa világgiacon helyzete, a fafogyasztás alakulása.

Fodor Imre: Síkvidéki nagykiterjedésű tarvágások újraerdősítése.

Dr. Kollwintz Ödön: Beszámoló a kelet-németországi tanulmányútról.

Egerben: *Jahn Ferenc*: Nagy távlati erdőfeltárás alapelveinek ismertetése.

Szontágh Pál: Korszerű erdővédelem az erdőművelés tükrében.

Kaposváron: *Knapp István*: A somogyi homok erdőművelési problémái, különös tekintettel a homoki erdei fenyvesek természetes felújítására.

Sárospatakon: *Zágoni István*: A farost- és forgácslemez-gyártás hazánkban. *Bánky Gyula*: Kopárfásításunk problémái

címmel.

A főiskolai és technikumi tanárokkal, valamint a gyakorlati szakemberekkel való kapcsolat kimélyítése céljából a soproni csoport a szakmai továbbképző-előadásokra rendszeresen meghívja a főiskolai hallgatók és technikumi tanulók felsőbb évfolyamait. A legutóbbi előadáson a hallgatók és a tanulók nagy érdeklődéssel vettek részt.

*

Az Egyesület helyi csoportjai megvitatták a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának a gazdasági feladatainkról és a második ötéves terv előkészítéséről közzétett irányelveit. A pécsi, kaposvári, zalaegerszegi, nagykanizsai, sárvári, soproni, pápai, budapesti, gödöllői, miskolci, sátorlajújhelyi, nyíregyházi és szoinoki csoport részletes jelentésben tájékoztatta az Egyesületet a vita lefolyásáról. A csoportok a közvetlen munkaterületeiket érintő feladatokon kívül részletesen foglalkoztak a cellulóz- és papíripar hazai nyersanyagbázisának kiszélesítésével, a második ötéves terv erdőszítési, fásítási beruházásaival, továbbá a fakitermelés növelésével és az iparifa kihozatal emelésével. Az Egyesület központi bizottságai és szakcsoportjai hasonlóképpen megvitatták az irányelveket. A központi és vidéki hozzászólásokat és észrevételeket az Egyesület Erdészeti Gazdaságtani Bizottsága értékelte és a bizottság javaslataival kiegészítve állította össze a közzétett irányelvekre vonatkozóan az Egyesület javaslatait, észrevételeit.

Az Országos Erdészeti Egyesület kiadványa

Szerkesztő: KERESZTESI BÉLA, a mezőgazdasági tudományok kandidátusa

Kiadja: A Mezőgazdasági Könyv- és Folyóiratkiadó Vállalat. Felelős kiadó: LÁNYI OTTÓ

Szerkesztő bizottság: ÁKOS LÁSZLÓ, BABOS IMRE, a mezőgazdasági tudományok doktora; dr. BALASSA GYULA, dr. HARACSI LAJOS, JÉROME RENÉ, KÁLDY JÓZSEF, KOCSARDY KÁROLY, KUTASY VIKTOR, MADAS ANDRÁS, PÁRIS JÁNOS, SALI EMIL, SZÖNYI LÁSZLÓ

Megjelent 4600 példányban.

50690-689/2 - Révai-nyomda, Budapest, V., Vadász u. 16.

